

क्रियाणामप्रतिनिधेयत्वस्य दृढीकरणार्थमिदं सूत्रम् यतो देवतायाः प्रतिनिधिः सर्वथा न सम्भवति . न हि ऐन्द्रे हविष्यग्निर्देवता भवति न हि ज्ञात्या काचिदेवतास्ति वैदिके कर्मणि . या यत्र विधीयते सा तत्र देवता . तेनान्यत्रान्या देवतैव भवति अविहितत्वात् ।

प्रतिषिद्धं प्रत्यवायात् ॥ ८ ॥ नेत्यनुवर्तते । यद्रव्यं कोद्रवमाषवरुटादि प्रतिषिद्धं न तत्प्रतिनिधेयम् । कुतः प्रत्यवायात् यतः प्रतिषेधातिक्रमे प्रत्यवायो भवति . तथा हि अयज्ञिया वै कोद्रवा अयज्ञिया वै वरुटका अयज्ञिया वै माषा इति प्रतिषिद्धयज्ञसाधनभावा माषादयः । मौद्गे चरौ मुद्गानामभावे सादृश्यान्माषाः प्राप्नुवन्ति श्यामाकचरौ च कोद्रववरुटकाद्या इति . अत्र माषाद्याः प्रतिनिधित्वेन ग्राह्या न वेति संदेहः . तत्र यज्ञाङ्गत्वं माषादीनां प्रतिषिध्यते प्रतिनिधित्वे तु न माषस्य यज्ञाङ्गत्वम् किंतु तद्रतस्य मुद्गाद्यंशस्य ^{१)} अतः प्रतिनिधेया माषादय इति चेत् . नैवम् . अयज्ञिया इत्यनेन यज्ञार्हतामात्रं प्रतिषिध्यते प्रतिनिधित्वे चावर्जनीयं साधनत्वम् . अतो न माषादीनां प्रतिनिधित्वम् । तदुक्तम् त्रीहिर्यवो वा श्यामाको नीवारो वा हविर्भवेत् वेणुयवा मसूरं वा शाकं मूलं फलं जलम् सत्यं वा हविरेतेषु यथासम्भवमाचरेत् प्रतिनिध्यन्तर्वात्सत्यं विज्ञेयं हविरत्यये प्रधानदेवतोद्देशात्सत्यज्ञेत्सत्यमात्मनः अतोऽन्यदपि वा ग्राह्यं सदृशं धान्यमात्रकम् न ग्राह्यं सर्वथा माषवरुकोदारकोद्रवम् यद्वा त्रीहिर्यवाभावे तुषतण्डुलयोगिनीः ओषधीः परिगृहीयादणुकोद्रववर्जिताः ग्राम्याणां वा भवेद्गाम्यमारण्यानामरण्यजम् यवाभावे तु गोधूमास्ततो वेणुयवादय इति ॥ ॥ अथेदं विचार्यते . प्रोषिते कार्यान्तरव्यापृते मृते वा यज्ञमाने तत्स्थाने किं याज्ञमानपदार्थकरणाय पुरुषान्तरं प्रतिनिधेयमुत नेति . तत्र त्रीह्याद्यपचारऽइव प्रतिनिधौ प्राप्तऽआह .

स्वामी फलयोगात् ॥ ९ ॥ नेत्यनुवर्तते । स्वामी यज्ञमानो न प्रतिनिधेयः । मृते तावत्कः पुरुषान्तरं प्रतिनिदध्यात् को वाधर्यवादीन्प्रवर्तयेत् ^{२)} स्वयं प्रवर्तमानेषु च तेषु न मृतस्याकर्तुः फलं सिध्यति . यदि तु प्रतिनिहितो

^{१)} त्रीह्याद्यंशस्य Çāstradip. at Jaim. ६. ३. १८. ^{२)} Thus also the Çāstradip.